

Tal til Trefseren.

Jesús Herre,
 Tak dig være
 For din Fødsel glædelig!
 Fattig, ringe
 Kunde bringe
 Rigdom stor og nok til mig.

Jesús Herre,
 Tak dig være
 For dit rene Liv paa Jord!
 Du du dydig,
 Loven lydige
 Var for mig i Skerf og Ord.

Jesús Herre,
 Tak dig være
 For din Svæl og blodig Svædt!
 Du sagtnodig
 Og taalmodig
 Du for mine Synder led.

Jesús Herre,
 Tak dig være
 For din Død, ja Korsfæts Død!
 Du du, slaget,
 Plat og plaget,
 Frelste mig fra evig Rød.

Jesús Herre,
 Tak dig være
 For din Seier Paaskedag!
 Du du, Søde,
 Fra de Døde
 Opstod efter munden Sag.

Jesús Herre,
 Dig se Herre,
 Tak og Pris i Evighed
 Lad mig lyde
 Dig og frude
 Mig i Dig, min Salighed!

—B. Kistevoold.

Det er Herren!

Da siger den Discipel, som Jesus elskede til Peter: Det er Herren! Der Simon Peter da hørte, at det var Herren, bandt han Hjortelen op om sig (thi han var nøgen), og kastede sig i Søen. Men de andre Disciple kom med Skibet. — Thi de var ikke langt fra Land, kun høved 200 Alen. — og de drog Børnet med Fiske. — Joh. 21, 7-8.

Tre Aar forud for denne Begivenhed paa det samme Sted, havde Simon Peter og hans Staldbrøder ogsaa arbejdet en hel Nat og latet sovet (Luk. 5, 5.) Men de nu ikke, efter denne sorgjærdes gjenarbejdede Nat tænkte paa hin Nat og paa den Morgen, der fulgte efter den? Men ikke allerede nu et Svagt: „Det er Herren!“ spirede frem i deres Erindring? — Thi visstelig, ham var det, som dengang, der lod Disciplenes Garn blive tomt i den lille Sø, trods alt natligt Arbejde, for at udføre sin Kjærligheds hellige Undergjerning med dem.

Alle alene der, hvor vort Arbejde krones med Fremgang, men ogsaa der, hvor den nærmeste Velsignelse unddrages det, erkjende vi Herrens Naad: „han vil lade os blive vor KRAFT bevidst, for at han kan udnytte og derpaa opføre os — „han udnyttede dig og lod dig hungre og gav dig Manna at æde“ (3 Mos. 8, 3).

Da nu Morgenrøden belyste Søens Fred, se, da stod Jesus ved Strandbredden. Han kom ikke, han stod der, hans Kærberelse blev omdannet for Disciplenes Dine. Men Disciple vidste ikke, at det var Jesus. De skulde dog ikke kende ham paa hans Skikkelse, men paa hans Gjerning. . . . Paa hans Spørgsmaal om de har noget at fiske, maa de svare Nei. Og han sagde til dem: „Kast Børnet paa den højere Side af Skibet, saa skal I finde.“ Ligesom han forudmødte dem at fare ud paa Døbet (Luk. 5, 4), saa anviste han nu deres Garn den bestemte Retning til den højre Side af Skibet. Og sel de kunde ikke mere drage det for Fiskenes Mangfoldighed.

Da siger den Discipel, som Herren elskede, til Peter: „Det er Herren!“ Johannes, den Discipel, som Jesus elskede, som ogsaa havde ligget ved hans Bryst, han mindes bedst og gjenkender først Herren, der paa sig havde velsignet deres Garn. Vi glemmer Naabet: „Marie!“ traf Maria Magdolena, saa fandt Herrens velsignende Naad den elskede Discipels Hjerte. Der ser du, at Kjærligheden er Rødder til al Velsignelse.

Med fuldkommen Hengivelse hule de sig Johannes's Sjæl, som et af

sin Kjærlighed fuldt klar, benyttede sit Livs Rilde, og medens de øvrige Disciple, selv Peter, endnu har travlt med at drage det fulde Garn og at bjerpe de sangne Fiske, har hans Gud søgende Die allerede, fuld af jaløst Kjærlighed, bekvæmt den enbaarne Søns Kjærlighed. „Det er Herren!“ siger han sagte til Peter, med hvem han nylig havde staaet ved den Dybstændes tomme Grav. Da farer Peter op. Det fulde Garn falder ham af Sønderne; idet han omlægger sin Fiskebragt, binder han Hjortelen op om sig og kaster sig i Søen. Herre, er det dig, som lode mig at komme til dig paa Dødet“ (Mt. 14, 28), hed det paany i ham, og denne Gang tvilede han ikke. „Herre, gik ud fra mig, jeg er et sundt Menneske!“ saaledes talte Peter engang, da han i Jesus erkjendte Herrens i hans omdannede Hellighed. O, hvor meget bedre har han ikke siden den Tid lært denne Herre at kende. Thi nu da han hører, det er Herren, styrter han sig i Søen, fordi Skibet roede for langsomt for hans brændende Kjærlighed. Herren skal ikke længer gaa ud fra den forfærdede Sønder, Simon Peter; nei, den benaadede Sønder iler i sin Frelsers Kræm. Johannes havde vel ogsaa sendt sit Hjerte forud; men fuld af lille Kundskab, drog han med de øvrige Disciple det velsignede Garn og saa med barnlig Glæde sin Broder Peter at overgaa dem alle i Kjærligheds Jær.

I dette Sted omdanner sig paa en deilig Maade Gavernes Mangfoldighed hos de hellige Guds Menninger. . . . Denne Fortjælling i Gaver skal sees i Døngthed. De som er bleve delagtige i højere Gaver og oplyste med en Herre kristelig Erkjendelse, maa anvende deres Gaver til Gavn for deres Brøder. Ligesom Johannes her med sin Erkjendelse opflammer Peter, saa at han iler til Kristus, men de øvrige Disciple underordner sig i sand og oprigtig Døngthed de to, som er prædede med Herre Gaver end de. At vi kan alle komme til Kristus, ligesom Peter gennem Havets Bølger, men Johannes, baaren af Skibet, kommer til Land og kommer til Kristus; saaledes blive nogle Frem-

me gennem den blodige, voldsomme Martyrdom, men andre gennem en stille og blid Dødsdømt førte fra dette Livs Naad til Frelsens Naad og Kristi Velsættelse.

„Derfor kan vi i Troen trostigt overgive os til Gud og modigt træde af Smerte, ja selv Døden under Fødder, efterdi vi vide, at der kun ligger et lidet Skæppe mellem vor timelige Trængsel og den evige Hviles Naad.“

„Det er Herren!“ Denne Stemme loder fra en Johannes Mund til et Peters Ore, saa ofte vort Hjerte finder Jesu utværlige Kjærlighed paa Veie, som den velsignende har præget i vor Erindring. „Saaledes velsigner ingen anden Naad — det er Herren!“ bekjender Herrens Velsignede, hvis Frelser Stadfæfter at Gud er en trofast Gud, igaar og idag og i al Evighed den samme Gud for sit Folk.

Vi har ikke fortjent, at han viser sin Trofasthed imod os, ligesom det som Peter havde fortjent det, at den anden Fiskebragt fulgte paa sin første. Al, ligesom der ikke ogsaa hos os mange Synder imellem hver foregaaende og hver følgende Erfaring af vor Guds Kjærlighed, mellem hver følgende Rødsomdøttelse, imellem hver foregaaende og følgende Herre og Fortroen af Guds Ord, mellem hver foregaaende og følgende Usikkerhed og Troesstærkelse?

Har ikke ogsaa vi fornyet i Hjertet, i Munden, i Hænder, den Herre, som har velsignet os? Vinder derfor ikke enhver ny Rødsomdøttelse ogsaa os om en foregaaende Venskab, som vi daarlige har kastet for? og er ikke enhver Herrens Kærnelse til os, enhver Indbøttelse af hans velsignende Hænder og hans naadefulde Ord: „Kommer hid til mig!“ ser os utafnemmelige Været: „vender dog om til mig!“

Saa saa ofte vi hender dig igjen, Herre, saa ofte siger den Discipel, som du elsker, til den Discipel, som har bedrøvet dig: „Det er Herren!“ Svaret være Jesus Kristus at han er Herren! At være barnhørlig, naadig, taalmodig, daglig og rigelig at tilgive Sonden er hans Lust. Gid hans naadige Kærberelse maa luse for os lige til vort Livs Cyde. Al-

drig være hun stræffelig i vore Time. Naar vi skulde dø, da hjælpe han os at dø, og en Præder troste os med det jøde Tilfælde: „Det er Herren!“ Og naar engang Englene med Hingende Vafener hilser den af Evigheds Morgenside bestemte Jord og den kommende Menneskesøns Tegn viser sig paa Himmelen, o, at da Naadet: „Det er Herren.“ som skal lyde fra alle deres Munde, det er esset af Jesus, maa være beredte til at svare med Halleluja, og vor med Opstandelses Vegene overflødte Sjæl blive bortrykket i Skyerne at møde Herren i Lusten! Amen.

Hæret ikke vidt, Gud lader sig ikke spotte.

En virkelig Tildragelse.

I en liden affides Landsby ved Sørbjergene boede for længere Tid siden en gammel fortrøblet Kvinde. Hun boede ganske alene i sit forfaldne Hus og havde ingen, der stod hende nær. Allerede for længere Tid siden havde hun mistet sin Mand og sine ni Børn; de hvilede alle paa den stoggefulde Kirkegaard ved Landsbyen. I Landsbyen maalede man om, at den gamle ikke var ganske rigtig, og nogle gik med en vis Skuffelse for hende, naar de mødte hende. Dette havde sin Grund deri, at hun havde den underlige Bane, at hun varme Sommeraftener i sin vis opholdt sig ved sine Afsæres Grave. Hun mente nemlig, at hun skulde vente paa at forenes med dem der. Det pleiede hun da at sidde stille og sammensnæbet paa en eller anden af de sunkne Gravhøje. Na ofte havde man seet hende komme hjem fra sine natlige Vandringer lært sent om Natten. Og ingen vilde hinde hende i at gaa did, det var hende saa klart. For resten var hun en usselkelig from Sjæl, som aldrig manglede om Søndagen i den lille Landsbykirke paa sin Plads bag en af Bælkene i Kirken. Hun var ogsaa den eneste i hele Menigheden, som endnu havde beholdt den gode gamle Skil, daglig at læse i Guds Ord Moræen og Aften.

Ku var der to unge Mand paa Besøg hos den øverste Skovplømand. Disse var medicinske Studenter. Sine Herier bemærkede de til at gøre Udflygt i Sørbjergene. Den ældste af disse Studenter var en Artister i Ordets fulde Velstand, og kunde ikke noksom rose sin Videnskab og Oplysning. Med Overbevi, foragteligt Smil talte han om „alle de dumme Ting,“ som Bibelen vilde saa Folk til at tro, og udbredte sig paa en vittig, spottende Maade over, hvad „Præsterne maatte prædike fra Prædikestolen.“ Han forstod at fremstille Videnskabens Juleendringer

imod Bibelen for sin yngre Kamerat saaledes, at denne ubefæstede unge Mand snart blev dragen med ind i de samme Afskuelser.

En Aften i September vendte de begge usedvanlig sent tilbage fra en anstrengende Fodtur, og var som saa ofte fordybede i Samtale om den kristelige Religions „Dumhed.“ Med udtalende, pralende Ord havde den ældre forklaret for den yngre, at en af de kætterligste Billedfarelser i Kirken var Læren om de Dødes Opstandelse, da Fornuftens og Videnskabens saa flaaende kunde bevise det modsatte. Han vilde først se et Menneske som var kommen op igjen af Graven, saa skulde ogsaa han antage denne saa utrolige Lære. Tirret af sin Pens Tvil, der ikke tiltroede ham mod til at forsøge at besværgede de Døde, gjorde han det Beddemaal, at han endnu samme Aften skulde prøve at mæne de Døde frem af Graven paa Kirkegaarden, som deres Bei søgte forbi, og det skulde han gøre i Jesu kristi Navn; han maatte jo de Døde høre, sagde han spottende. Aftenen var saa mørk, at man ikke kunde se mere end nogle saa Skridt omkring sig. Vistnok var der lidt mere end Rykmaane paa Himmelen, men de søgte, Sønderrevne Styer, som drev over den, fordukkede af og til dens svage Skin. Taarnuret i Landsbyen slog elleve, da begge de unge Mænd naaede Kirkegaarden. Den yngre blev staaende ved den lave Gravhøj udenfor Kirkegaarden, og saa med et vist Misbehag paa sin Kamerat, som gik altsid imellem de lange Rækker af Grave. Omtrent midt paa Kirkegaarden stillede denne sig paa Jodstøtten af en høj Gravstøtte, holdt med den ene Haand fast om Gravkorset, og i Nattens døde Stilhed raabte han med høj Stemme, som skulde være hørtidelig: „O Døde, jeg befaler eder i Jesu kristi Guds Søns Navn, staa op!“

Lyden af hans Ord var endnu ikke forstummet, da reiste sig langsomt lige ved ham en dunkel Skikkelse, og en hul, hæs Stemme svarede: „Ja, Herre, nu kommer jeg!“ Studenten udstødte et skingrende Skrig, der gjenlød vidt omkring, slap Korset og styrkede ned af Jodstøtten til Jorden. Kameraten, der saa til bag Gravhøjen, syntes, at Daaret reiste sig paa hans Hoved, som han stod der, lammet af Forherdelse. Som naglet til Stedet stirrede han did, hvor de høje, hvide skors stod, tydeligt at se mod den mørke Vaggrund. Han syntes han saa en liden frumhoiet Skikkelse med en strykkestav smige sig bort fra Korset. Saa var det atter dødsstille over Graven. Nu tog han sig sammen, og løb med Ballende skue til Landsbyen. Der ventede han Folk i de nærmeste Husse, fortalte dem, hvad der var haardt,

og bad dem følge ham med Lygter. Da de nu kom bort til Kirkegaarden fandt de Studenten liggende ved Joden af Korset, med fordreiede Ansigtstræk, med sammenfugtede Hænder, kold og stiv; en Dyd hos de døde! Den uventede, grusomme Forstræffelse havde fremfaldt et Hjerteslag, der pludselig gjorde ende paa hans Liv.

Med en alvorlig Hovedrysten stod Folkene omkring i en Kreds. Ingen tvilede paa, at det var den underlige gamle Kone, som havde reist sig fra sin Mand's Grav, der saa lige ved Siden af Gravkorset; men alle erkjendte vist i sine Hjerter, at her havde Herrens magtige Haand vist sig som den, der stræffelig hævnedes Gudsbespotters frælle Udfordring. Men Kameraten, som havde seet paa det altsammen, blev saa rystet af det, at han begyndte at vende om fra den onde Bei, som den afdøde havde søgt ham ind paa, tilbage til sin sunde Gud og Forsøger, som har forbeholdt sin grunddelige Viddom og almagt at gøre store og underlige Ting, saaledes som han har gjort fra Evighed af. Men saadant kan ikke et saagt, dødeligt Menneske barn nogen sinde begribe med sin Forstand.— (Der Lutheraner.—M.)

Den Mundværilige.

En kendskt tydsk Greve og Statsmand saa for Døden. Han lod de hente en Præst; han syntes, han maatte tale lidt om aandelige Ting.

Da Præsten kom, sagde den søge: „Jeg er søg, Hæder Hr. Pastor, og jeg tror, det gaar nedad Vælle nu. Jeg vil gjerne tale lidt med Dem om Religionen. Men jeg vil rent ud si ge Dem, at jeg ikke ønsker at høre Noget om Jesus Kristus.“

„Saa,“ svarede Præsten. „Ja ja, det er jo godt, at De siger det strax. Jeg var ellers kommen til at tale baade først og sidst om ham. Men nu kan jeg tale til Dem om Gud, det har De vel Intet imod?“

„Nei, paa ingen Maade. Troet imod, jeg vil gjerne høre om Gud. Jeg har altid troet paa en Gud og høstet mig for ham.“

„Saa kan vi ogsaa tale om Gud,“ sagde Præsten og begyndte paa den inderligste Maade at tale om Guds Fader den Almægtige, om hvorledes Gud har skabt Alting og opholder og styrer Alt til det Bedste, og degen faderlig Omfarg for alle sine Skabninger, at Alt kan blive godt for dem. Den Sæge hørte gjerne paa dette. Og da Præsten gik, trakkede Greven hans Haand og bad ham snart komme igjen.

Greven var meget fornøjet med Præstens Besøg og talte til sine Omgivelser om denne „humane“ Præst, som det slet ikke var vanffeligt at

komme ud af det med, det var da en hyppelig Mand; det var noget andet end disse paatrængende, indstrækkede Præster, der ere saa alvorlige som Døden selv, og som strax ere færdige til at fordømme Folk, der ikke affurat tro, som de tro. Saaledes saa den Sæge og talte.

Da Præsten næste Gang kom igjen, mødte den Sæge ham paa det hjerteligste og spurgte, hvilket Lunne Præsten idag vilde tale over. „Jeg foreskriver Dem, Hr. Pastor,“ lagde han til, „jeg har formelig længtes efter, at De skulde komme igjen.“

Præsten talte da om Guds Viddom og Magt og Alvidenhed, om hvorledes Gud følger Alt og Alle med sit altsøende Øie og sender selv de mindste Ting; der er ikke Hemmeligheder for Gud. For Mennesker kunne vi skjule, men ikke for Gud.

Ogsaa her fandt den Sæge Præstens Tale afskiet og skjønt, om han end nu og da fælte sig lidt pinlig berørt.

Men ved det Næste Besøg underholdt Præsten Greven med at tale om Guds Sællighed. Han paaviste med Klarhed og Kraft, hvorledes et saa rent og helligt Bæsen nødvendigvis maa udsøndre fra sig alt det, som ikke er rent og helligt, og stode det bort fra sig.

Den Sæge roste ikke Præsten saa høvert; han fandt ham ikke længer fuldt saa behagelig som i Forstningen. Han søgte sig ikke længer rigtig trog ved Præstens Besøg.

Endelig ved det næste Besøg talte Præsten om Guds Retfærdighed, i følge hvilken Guds Bredde anbenbares fra Himmelen over alle de Menneskers Ugudelighed og Uretfærdighed, som forholder Sandheden ved Retfærdighed.“ Rom. 1, 18.

Men dette blev en Brand i den Sæges Sjæl. Han kunde ikke holde sig længer, men raabte med en Manding af Villoie og Krugt: „Alte mere nu, ikke mere. Dette er mere, end jeg kan taale. Er den Almægtige virkelig saa hellig og retfærdig, som De fortæller, da er jeg fortabt!“

Præsten svarede ikke derpaa, stod op, tog Hat og Stof og hærvede sig.

Den ene Dag gik, og den anden kom, men ingen Præst viste sig ved den Sæges Leie. Endelig sendte da Greven Bud til Præsten; han maa være saa venlig at komme til den Sæge.

Naar Præsten glædede sig ved dette. Da han traadte ind til Greven, mødte denne ham med det bange Udtaab: „Kære Pastor, hvorfor er De ikke kommen for Min Sjæl er plaget af Tvil og Angst. Det er, som jeg allerede var i Hævede. For Guds Skold, sig mig et Trostens Ord, som kan lette min Pine og give mig Fred. Tag tilbage eller lemp ialfald lidt paa de stærke Ord, De

har talt, eller giv mig idelmindste et Trøstens Ord, som kan lindre."

"Jeg kan desværre ikke tage et Ord tilbage af det, jeg har sagt, De. Gode. Heller ikke kan jeg lempe Noget derpaa. Det er sandt, Gud er Hjerlighed; men han er den hellige Hjerlighed. Han maa hade og fordomme og straffe Synden."

De vil have Trøstens Ord. Ja, der er herlig Trøst at finde, men den har De jo udtruffelig forbedt Dem.

Der bliver derfor ingen Trøst for Dem at faa; jeg har ingen, da De har forbudt mig at ræffe Dem den eneste rette og virkelige Trøst."

"Al, nei, nei," roabte Greven i Hingende Angst. "Kom med Trøst og Fred. Jeg er saa uheldig. Er der Sedning og Hælse for mig, tro Du?"

"Ja," svarede Præsten, "der er Trøst og Sedning i — Kristus Jesus. Han har Liv og Fred at give. Skal jeg tale om ham?"

"Ja, tal om Jesus til mig, tal om hvad De vil, bare De hjælper mig ud af denne Selvedes Angst."

Da begyndte Præsten at tale om Jesus og vejede paa ham som de Vam, der bærer Verdens Synd.

Det var ikke en tør Ræsoning ud af en Pog. Det var en troende Rands Befendelse om Jesus Kristus, der har taget vore Sander paa sig og båret vore Overtrædelser, og som led Straffen, at vi skulde have Fred. Det blev et Abnesbyrd vorat og inderligt om Guds Hjerlighed, der "effede Verden som helt, at han gav sin Søn hen, som det af Alle, som tro paa ham, ikke skulle fortabes, men have et evigt Liv."

Men hvor Greven lottede! det var som Isd Nulsk i hans Treen, det var Valfam paa Søetene; det hendtes som Vagtedom. Særlig greb han de uendelige Hjerlighed, der al drig bliver træt, og som stant anden for alle Sander, for de Gudslose denne Hjerlighed, som hangter efter at redde de Mandelige.

"Netop for Sander, for saadanne Gudslose som Dem," udbrod Præsten "fortab Jesus sin Hjerlighed hos Gud og blev et ringe og fattigt Knekket netop for saadanne Sander gav han sig hen og udgav sit Blod; han har sonet og betalt for al Verdens Synd, og for Deres. Tro paa den Herre Jesus Kristus, som skal De blive helig." Saaledes vedblev Præsten, og den unge drog begjærtig ind den friske, uforfaldte Raade. Pudsabet om, at Jesus omammet Sander, var det, han trængte til. Og se, den Jesus, som han fra Begyndelsen ikke vilde høre om, blev hans Trøst og hans Glæde, ja hans Liv. Han til Raade til at gribe Jesus i levende Tro, Med Lov og Tak til Gud til han ikke længe efter Lov af vandre

hjem til sin Hæller.

Det er saa: Kun i Jesus er Guds Hjerlighed og Raade aabnubaret; han er den Mandværlige, som Alle maa hende, der skulle se Livet og faa gode Dage. Gode vi ikke Jesus, bliver Gud os den Dellige, Met-hærdige, der siger: Guld Budene, som skal du lese. Han bliver til Fred og til Haven. Kun i Jesus aabnubares hans Raade og Forbarmelse til Sander. Kun i Jesus, der har bragt Soning for vor Synd og Skuld og lidt Straffen, kunne vi gaa til Gud og sige: Fader, jeg har syndet mod dig, jeg er ikke værd at kaldes dit Barn, men tag mig til Raade for Jesus Skuld. Kun i Jesus have vi Adgang til Gud, kun ved ham kunne vi bede "Fader vor" og saa Hænefaar.

Man siger, at Gud er naadig, og dette forklarer man, som om han ikke tager det som nøie. Dette med Sonden ordner sig nok. Og de gjere Gud til en gammel, rar Vedstefader, der leet gennem Hingre som med Hjelpefulde Værn. Men saaledes leet ikke Jesus paa Sagen. Han leet Sonden som den forjærdeligste Muffe og Skade; bliver den ikke lagt, fyller den fra Gud for evigt; han leet Sonden som en umadellig Ragt, Knekkere ikke selv kunne læse sig fra, som en ubare Smit af Skuld, ja som stor, at Gud i sin uendelige Hjerlighed havde sin en Hæve til Hæve, sin egen Soms Dving til Forsoning. Jesus er den Mandværlige.

Og den, som lærer af hende sin Synd, erfarer det. Han faar Brug og en Hæller, en Forsoner, der har voret, hvad der er forbrudt, og lidt Straffen og sonet for Sonden. Det er netop det, han maa have, som i Troen paa Jesu Forsoning har han Fred. Jesus er den Mandværlige, vi maa hende som. Men ikke kun ud af en Pog eller af andres Tale. Vi maa have personligt Kjenndskab til ham. Som en gammel Kone havde paa Dødsleiet; hun var bleven sløv og hende maaten Jagen. Da spurgte man hende: "Kjendet du da Jesus?"

"Ja, han hender jeg godt." "Hvad du lige det, Væker? Saadan et personligt Kjenndskab i levende Hjerlighed?"

Jagen kommer til Faderen ude, gjennem Sømmen. Og Jagen hender Faderen uden Sømmen og den, som vil aabnubare det: Jesus alene kan skaffe os Adgang til Gimmerriges Rige. Skulle vi komme ind der, maa vi have helt Befjendsskab. Vi kunne ikke ind paa eget Koven, heller ikke paa vore rige ansete Shægtninges Raade. Det er kun Ga, der har et Raon stort og anset nok, det er Jesus Kristus. Men du, som har faaet Raade til at tro paa ham og leve i Kjenndsskab med ham du

hender ham, der skaffer dig Adgang til Faderhuset; lykkelig du, du skal ikke fortabes, men have det evige Liv. — (Efter Dantiss.)

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Rum per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free baths.

Los Angeles.

Portsmouth

HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.

New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS
No. 8 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandret og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantkonsulent, træffes i Pilgrim-Hus og stuar Emigranterne bi med Raad og Hund.

EASTERN REALTY CO.

Olson, Hopperstad & Teisberg
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle og nye skandinaviske sætlemøtter
18 Riverside Ave. Spokane, Wash.

For førsteklases Fotografier henvend dem til den velkendte dygtige norske Fotograf

J. P. AABERG

1322 Pacific Ave. Tacoma

DRS. ROBERTS, DOERREP AND BLODGETT
Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktør

Skandinaviske og Tysk Tales
Phones Main 251. Home A 1251
210-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger

117-215 Washington Bldg.
Telefons Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

DR. L. N. JACOBSEN

Norsk Læge og Kirurg
Kontortid 10-12, 2-4 og 7-8
Kontor 201 Peoples Savings Bank Bldg
Seattle, Wash.
Office Phones—Main 6177; Ind. 3203
Residence: Ind. 3620.

Udgav fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1308 Pacific Avenue
Tacoma — | Wash.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien, Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinaviske

Begravelsesbureau

C. B. LYNN
Telefon Main 7745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN,
345 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave., Tacoma, Wa.

SAM CROW
HOUSE

FURNISHING
COMPANY

225-27-29
Riverside Ave.
Spokane Wash.

Complet-Udvalg Linoleum, Carpets,
Möbler, Ovne og Crockery.
Telefons Main 2194

Billeder

Portretter og Taabilled
maaker udføres godt og
billigt. Alt arbejde garanteret. IT Bort Befaling.
De bedste Taabilleder leveres. Skriv eller bestil til
Arne Berger, Artist.
2441 Wash. Str., - Portland, Oreg

ENGER & JESDAHL

Riadeshandlere
Er det norske Hovedkvarter i Everett
1618 Detroit Ave.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONE - - Office Main 166
Residence - { Red 3681
Main 2812
Undertaking Parlor and Chapel, Maple
Block, 1065 Elk St. Bellingham, Wa

"Pacific Herald."

A Religious Weekly.

Kristelig Ugeblad udgivet af Brestekonferensen for Pacific District af den Nordlige Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til K. O. Hjerte, 1818 Dawson Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Rubeder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. S. Press, 1701 So. 3 St. Tacoma.

Alt vedrørende dette Blads Forretning bestæres af Past. O. M. Tjernøgel. Brevne adresserede "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil nå ham.

Bladet koster

For Karet ..... \$ .75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Brev til Gudbarn paa dets Konfirmationsdag fra dets Gudfæder.

Mit kjære Gudbarn! Da jeg ikke kan komme til din Konfirmation paa Palmesøndag, vil jeg ialfald kristelig gjøre dig et Besøg og af Hjertet ønske dig Guds rige Velsignelse til den Dag, der fører dig ud fra Skolen og den sorgløse Barndom ind i Livet med dets gladelige og bitre Erfaringer, hvor det nu glæder at lære og søge sig i de Ord "at leve i Verden og dog holde sig selv ubesmittet fra Verden." (Job. 17, 15; Gal. 1, 27.)

Jeg ønsker af Hjertet, at Konfirmationsundervisningen maa have gjort et dybt og varigt Indtryk paa dig, og jeg haaber ogsaa, at du nu ikke blot med Læberne men af Hjertet vil aflægge din Troesbekjendelse med den faste Beslutning at holde, hvad du lover din Fæder.

Jeg er glad, at Konfirmationsdagen altid er saadan vigtig Dag, og jeg maa da ofte tænke paa Fremtiden for alle disse Barn. Dette driver mig til ret ofte og stiltid at bede for dem, at de ikke maa komme ind paa den brede Vej. Dette er Tilfældet med saa mange af dem; som paa Konfirmationsdagen maatte have fattet de bedste Forsæt, men som de nu saa snart har glemt. Hvor vil ikke mange Mennesker paa Dømnens Dag, om de ikke kommer til Omvendelse igjen, beslæge, at de maatte allerede paa Konfirmations Aften glænde sig Veste. Sjælelesed for mange Gutteres Bedkommende er Konfirmationen den Tid, da de skulle begynde det myndige Kristenliv; men den bliver ganske ikke andet end Begyndelsen til et altid forsat Træfald; maatte gaa de da første og sidste Gang til Herrens Bord, lever fra den Stand af uden Gud i Verden og har snart forglemt alt, hvad de havde

lært af de bibelske Sandheder. Og da de ikke gaa fremad i Erkendelse beholder de kun ganske barnlige Begreber om de guddommelige Ting, hvoraf det ogsaa kommer, at saamange Mand mener, at Religionen kun er en Sag for Kvinder og Børn.

Men ogsaa for mange unge Piger følger snart paa Konfirmationsdagen et Vendepunkt i deres Liv. Det første Skridt i et Gudfremmed Liv begynder. De træder snart ind i Verdenslivet og finder i det Glæder saadan Velbehag, at de sjelden mere med Alvor tænker paa Konfirmationsløftet, og glemmer snart sit gode Forsæt.

Ogsaa til dig vil Kristeljerne indfinde sig og det bliver dig ikke let at vise dem fra dig uden Kamp. Ikke blot af Verden udenfra bliver man fristet, men ethvert Menneskehjerte har selv sine svage Sider; paa disse gaaer Fienden løs forat skaffe sig Indgang. Se, Hære Barn, i denne Kamp vil du ikke kunne faa dig med din egen Kraft, men hold dig nær til den Herre Jesus, som alene kan udrulle dig med de Vaaben, for hvilke Fienden maa vlige. Ved nu ret barnlige i ethvert, ogsaa de mindste Anliggender. Børnene er jo vor dyre Barneret, men ogsaa vor helige Barnepligt mod vor himmelske Fæder.

Brug stiltid Guds Ord i Bønner og hold dig ved den i Troen paa den Herre Jesus Kristus. Det har været sagt, at Bønnen er Troens Datter; o, hvor let blir man flov i at bede og dermed ogsaa svag i Troen. Derfor, Bøgn og Bed! Ved hans Ord lærer du din Fæder altid bedre at kjende, derved vokser Kjærligheden til ham, og du bliver lykkelig her og engang deroppe i det evige Liv.

O, hvor elendige er de, som ikke har Jesus. Al, og hvor mange har ham! Maatte du være iblandt disse, noget bedre kan jeg ikke ønske dig!

Livet forsvinder ubegribelig hurtigt. Naar da den sidste Stund kommer, og en snart foran Evighedsens Port, hvad kan da alene give Trøst? Kun Jesu Naade.

Men ligger et forspildt Liv bag en, og han fuldstændig har været fiendtlig Sindet mod sin Fæder og Gjenløser, da er det ikke saa let, maatte næsten ikke mere muligt, med sine Synder og Laster at komme til sand Omvendelse.

Derfor kan man ikke noksom indtrængende lægge de Hære Konfirmanter paa Hjerte, hvor udsædligt det er daglig at vandre paa den smalle Vej, som fører til Livet, at man kunde gjøre disse bekjendte Ord til sine: Herre Jesus, dig lever jeg; Herre Jesus, dig dør jeg; Herre Jesus, du er jeg boede i Liv og Død; Gjør mig salig Herre Jesus, Amen.

O, at du altid med Sandhed og

med et troende Hjerte i Liv og i Død kunde gjøre denne lille Bøn til din, det er mit inderlige Ønske.—(Der Lutheraner, Jrit oversat.)

Tro indtil Døden.

Fra Kristensfølgelsens Tid paa Madagaskar.

I 1827 døde Madama, Kongen af Madagaskar. Han havde været en for afrikanske Forhold oplyst Regent, som paa mange Maader havde begunstiget Missionærernes for omkring 10 Aar siden begyndte Virksomhed til at løste hans Folk. Hans Efterfølger, Dronning Manavalona var lige det modsatte af ham, en tølløs, blodtørstig Tyrann. Hendes Vej til Tronen gik henover Dig. Forat kunne sætte Kronen paa sit Hoved, havde hun ladet den egentlige Tronarving og mange andre Medlemmer af Kongefamilien myrde i koldt Blod. Intet Under, at hun betragtede Missionærerne med mistænksomme Blikke. Hun frygtede for, at de skulle gjøre Folket opfattet mod hende. Gode bestilte de vel ellers, naar de med deres Tilhængere holdt Foranstaltninger her og der i Huset? Og Antallet af disse Tilhængere (saa fortalte man hende) tiltog i betænkelig Grad. Det var allerede kendt, at en indfødt offentlig havde erklæret, at Landets Guder var forsvundne og afmagtige. Bovehallen var derfor efter madagassisk Skik bleven dømt til at drifte Gift. Da saa dette ikke glædede ham, havde de kristne af Glæde herover foranstaltet et Optog. Var ikke Nigt aabenbart Oprør? Naturligvis gjorde de kristnes Fiender alt for at buste til Dronningens Riksrådsskand. I denne Hensigt traadte en Dag en Adelsmand hen til hende og sagde: "Dronning, giv mig et Spyd, et blankt, skarpt Spyd!" "Hvad vil Du med det?" "Dronning, Guderne, Landets Saglere bestraffes, Folket forsvares, Fædrenes Sæder forlades. Jeg kan ikke opføre at se Landet forderves; det skarpe Spyd, skal gjenneborer mit Hjerte." Han naaede sit Mål. Dronningen sagde at hun vilde udrydde Kristendommen med Sværd og Stik. Hun lod optage en Porteguelle over alle dem, som toalte kristelige Sammenkomster i deres Huse, og over Hovedet over alle Tilhængere af den nye Lære. Der var flere af dem, end hun havde troget. Derfor tog hun snart et Skridt videre. Hun opfordrede alle, som bekjendte sig til de fremmedes Lære, til frivillig at mælde sig; de som undlod at gjøre dette truedes med Døden. Mange lod sig derved skræmme, tilstod deres Skuld og afsvor Kristentroen. De fleste forblev dog tro. Et tredie Edikt fra Dron-

ningen paabød, at alle Bibler, alle kristelige Bøger, ethvert Blad skulde udleveres; den som skjulte noget, hjemfaldt til Dødsstraf. Trods dette vovede dog ret mange at gjenne deres Bøger — disse skulde i de følgende Trængselstider blive dem en rig Trøstefilde.

I Slutningen af 1835 forlod Missionærerne Pen. Dronningen havde nemlig paa det strengeste forbudt enhver Fortværelse af Evangeliet. Tillige frygtede de for, at deres Nærberørelse kunde endnu mere vække Dronningens Mistanke, og derfor mere skade end gaae deres Tilhængere. Men nu brød Uveiret rigtig løs over den lille Hjørde, som var uden Gyrdet. Da Dronningen erfarede, at de kristne nu som før hemmelig kom sammen, lod hun 10 af dem gribe. De blev dømt til livsvarigt Slaveri. Blandt dem var en ung Kvinde, Madalana. Hun opvandt sig ved sit Mod i Bekjendelsen sine Dommeres Brede. Hun erklærede nemlig rent ud, da Ustialsangia (et Selskab som Politiet ved Arrestationer bærer som Embedstegn) havde nærmet sig hendes Hus, at hun ikke var forkræftet, men glædede sig. For en saadan Dristighed, som man kun kunde forklare sig som Frugten af et hemmeligt Trulsemiddel, blev hun dømt til Døden. Da hun førtes til Ketterstedet, var hendes Hænder, Fødder, Knæer og Hals fastgjorte med Næder og Jerrestænger, saa at hun kun under store Smertier i en frum Stilling kunde bevæge sig. Hendes Standhaftighed i at udstaa denne Pine gjorde et saa stærkt Indtryk paa en ung Mand, at han trængte sig frem gjennem Rængden og raabte: "Min Søster, jeg vil ikke gaa fra din Side før end i Døden!" Paa Ketterstedet fælede hun ned og snart havde Dødelernes Spyd gjenneborer hendes Hjerte. Viget blev overladt til at spædes af Hunde.

Paa dette første Offer fulgte snart flere. Over 17 kaldtes Dødsdommen. Ved dens Fuldbørdelse maatte de udstaa en særdeles forsmædelig Behandling. De blev sløjede i korrekte smudsige Klæder. Deres Mund foldte man med Klude. Vandne til Ranshuspæle førtes de til Ketterstedet. Hver blev paa Grund af deres adelige Personst dømt til at brandes, som man ansaa for en mindre skændig Dødsstraf. I Tilfælde af Fornægtelse blev det i den sidste Stund tilbudt dem, at de kunde gaa Lev at leve. Men deres Tro gjaldt for dem mere end Livet. Saa blev Rødet gjort istand, de blev lagt derpaa og dette stillet i Brand. De andre maatte lide Døden som almindelige Forbrydere. De bragtes ud paa en steil Hjeldeog for derfra at styrtes ned i Dybet. Lagt ned ved

Landen af Klippen blev de endnu engang opfordrede til at tilbagefalde. Forgjæves! Et Stød — og den ene efter den anden faldede ned i Afgrunden. Mange lykkedes det at flugte til Skovene. En af disse Flugtninge fortæller om denne Flugt:

„Vi undslap til et Bambuskraat, hvor Vandet naaede os til Anæerne, og hvor det vrinsede af Krokodiller. Vi fandt ingen Plet hvor vi kunde lægge os at sove, undtagen, naar vi en og anden Gang stødte paa et Træ eller en Plet tør Vand. Vi var bange vi skulde dø af Sult. Efter ni Dage kom vi til aabent Land, hvor der vagede mange Vandløber, hvis Bløde vi spiste. Saa vandrede vi videre og kom til en dyb, rivende Strøm. Af Siv dannede vi en Flaade og flettede et langt Reb. Saa svømmede jeg med den ene Ende af Rebet gennem Vandet. Min Gustru og en anden Kone stod Flaaden ud paa Vandet, lagde vore saa Grendele og et lille Barn derpaa. Konerne svømmede ved Siden af og saaledes kom vi over Elven. Til alt Held forulempedes vi ikke af de graadige Krokodiller.“

Andre, som ikke var saa lykkelige at undkomme, blev dømt til haardt Slaveri i Stengruberne. Eller de maatte fælde store Træer i Skovene og uden Vel eller Sti slæbe dem i Ansigtets Svæd hen til Lømmerspladsen. Forat gjøre deres Flugt umulig og saa, at enhver kunde kjende dem som Forbrydere blev de brændemærkede med Ordet „Nijaharana“, som betyder „til Straf og Advarsel.“

En uventet Streg i Regningen blev det for denne Tyrann, at hendes egen Søn Nakoto omvendte sig til Kristendommen. Rigskansleren meddelte hende: „Dronning, Ederes Søn er en Kristen, han beder med de kristne, han beskytter dem i deres Trods. Vi er fortabte, derfor I ikke skrider ind.“ „Det er min eneste Søn,“ gjennælede hun; „Lad ham gjøre, som han behager, selv om han bliver en Kristen.“ Nakoto kunde da i Fremtiden gjøre meget for at lindre de jangnes og efterstræbtes Lidelser. Mangan en havde ham at talke for at han beholdt Livet.

Men Lovene mod de kristne blev dog ved at staa ved Magt indtil Ranavalonas Død. En ganske kort Tid før denne blev endnu engang 10 kristne henrettede. Deres Henrettelse ledsagedes af de mest udsjagte Pinsler. Paa Veien til Retterstedet blev de uafslædt af Vildknegtene stukket med Sværd, saa at et blodigt Spor viste, hvad Vel de var gaaet. Derpaa blev de stenet, men før de udnævede blev Hovederne stilet fra Krappen og fremviste for Kongen.

Maret 1861 døde Ranavalona, og dermed var den 25-aarige Forfølgelse af den madagasfiske Kirke tilen-

de. Hendes Søn proklamerede strag fuldstandig Religionsfrihed. De fangne førtes ud af Fængslerne, de flugtede turde atter komme frem af deres Gjemmesteder. Og hvor forunderligt! Medens Antallet af dødtede endnu havde været lidet, da Forfølgelsen udbred, saa befandt nu 7,000 Madagasfer sig paa en Gang til den kristne Tro! I Sandhed Martyrernes Blod er Kirkenes Sæd! Der findes neppe et Eksempel i Missionshistorien, hvor Sandheden af dette gamle Ord mere haandgribelig stadfæstet sig end ved Kristenfølgelsen paa Madagaskar.—(Efter det sidste ved J. J.)

Fred.

To Kunstnere blev enige om at male hver sit Billede, som skulde forestille Fred.

Den ene male et underligt Landskab, hvor alt aandede af Stillehed. — Den klare blaa Sjø lignede et dalkert Speil, hvor de omkringstaaende Træer spejlede sine ubevægelige løvrige Kroner. Ingen Ansværing paa det glinsende Vand, ikke en eneste Sky paa den høie Himmelhvalving og en stadig straalende Sol.

Saaledes den enes Billede. Det var hans Opfatning af Fred.

Den anden male et umaadeligt oprørt, bruisende Hav, hvis Bølger brødes i vildeste Raseri. Men midt i det oprørte Hav stod en imponerende Klippe. Det syntes som de vrede Bølger havde sammensvoret sig forat skyde denne Klippe og drage den ned i Dybet. Men — den stod der lige fast og høj, trodsende baade Storm og Bølger. Og sel Paa Klippens Top havde en liden Fugl bygget sit Rede, hvor den hvilede saa lunt og trygt. Intet forstyrrede dens Ro.

Saa dan var den anden Malers Billede, saadan hans Fred.

Hvilket Billede gir du Prisen?

Var ikke den første Fred Dødens Fred?

Den lover den levende intet, men siger: „Døden alene er Fred.“

Men den andens, er ikke det Livets Fred? Den siger: Forhvil ikke, du Mennekesbørn! Se Fuglen paa den høie Klippe! — Det frændende Hav, de mægtige Storme formaar ikke at røve end et Dun eller en Fjer fra dens rige Beklædning. Hvor meget mere er ikke du værd end Fuglen?

Gud, som bestatter den, skulde han ikke bevare dig, du lidet Troende?

Skulde han, din Gud, tilstede, at Livets Sorger og Lidelser skulde drage dig ned i Fortvivelsens Dyb, naar du slyr til Urverdens Klippe, Kristus, og hviler der? Nei, der er Fred, Tryghed og Hvile, trods alle Verdens Storme.—(Norden.)

Bort Arbeidsfelt.

Genesee.

Det rygtedes i Nabalaget at den 6te April var 25-Arsdagen siden Mr. og Mrs. Ditlef Smith blev gifte, og saa besluttede vi os til at jammes for at glæde os med dem og gratulere dem med Dagen. Sølvsølvet holdtes Søndag Eftermiddag den 5te. Gudstjeneste holdtes i vor Kirke paa Formiddag, og da saa Smiths først hørte ud fra Kirkegaarden slog vi alle Følge med, og hjørte i høitidelig Profession til hans Hjem knapt en Miles Vel fra Kirken. Gaardsrummet myldrede af Folk, og efterat vi havde saaret sat bort vore Gæste, saaledes vi inde i Huset, saa mange som kunde saa rum, og Past. Hellefson talte med Ps. 34, 2-4 som Lekt og paa de Forfamlede Begne overrakte det pene Sølvsøl, som var anskaffet som Gave til Sølvsølvetparet. Mr. Smith ansæde saa paa sin Gustrus og egne Begne os alle velkomne, takkede for Gaven, Væren og det Venstskab, som var bleven dem vist. Damerne havde medbragt sine velgjorte Madkurve og dækkede et pragtligt Bryllupsmaal, som vi alle lod os smage rigtig godt. Der var saa mange Fordrægtninger, at det tog længe, inden vi alle blev færdige. Vi havde en meget hyggelig og fornøielig Sammenkomst. Iblant de ældre dreiede Samtalen sig fornømmelig om Forholdene i Genesee Dalen for 25 Aar siden.

Mr. Ditlef Smith kom hertil i 1877, 31 Aar siden, og tog sig „homestead“ Land. I 1883 reiste han til San Fransisco for at møde sin Brud, Miss Julia Thomson, der kom fra Iowa. Det var ikke saa greit at gjøre disse lange Reiser i de Dage, men Kjærligheden er en dragende Magt, ser I, og saa gik det. Den 6te April blev de viet af Past. O. Grønberg, og straks efter begav de sig paa Reisen til sit Hjem her, hvor de siden har levet i et lykkelig Egtelsskab. De har nu 7 Børn, Louise Johanna (Dollie), Gilbert, Anna, Clara, Thea og Dora; Louise gaar paa State Normal School i Leaviston, „Dollie“ reiste Dags den 7de til Spokane for at blive uddannet til Sygepleierske ved Diakonisse Hospitalet der, og de andre er hjemme. Smiths Hus har ogsaa været et Hjem for flere Forældreløse, og mange haade kjendte og fremmede har nydt godt af deres Gæstfrihed. Gud har velsignet deres Hænders Gjæringer i det timelige, saa de nu har en stor, god og velbygget „Manch“ 6 Mil nord fra Genesee. Den 17de Mars for 30 Aar siden var Smith med at organisere Vor Frelseres Menighed her, og han og hans Familie har altid taget en aktiv Del i vor Kirkes Arbejde og har

vort Samfund hjært. De er agtet og anset af alle. „Herald“ vil da ogsaa saa Vel at gratulere disse sine Lesere med 25 Aars Jæsten.

Mr. Smith tænker paa at gjøre en Vjsttur tilbage til sit Fødeland i Sommer. Følge med ham reiser ogsaa Jacob Eikum og Mr. og Mrs. Jens Møller, de to første til Norge, de sidste til Danmark. De har alle Slegtninge der og glæder sig til at saa træffe dem igjen endnu en Gang. Mandag reiste Smiths til Roscom for at tage Familieportræt, saa han kan tage det med sig til Norge.

Mr. og Mrs. Andrew Erickson har haft den store Sorg at tabe to af sine Børn i Skarlagensfeber. De sørgende Forældre har vor Sympati. Jacob Eikum har frivillig givet sig ind under „quarantine“ med dem for at komme dem til Hjælp i denne Trængsels Tid. Det er et pent Eksempel paa selvopofrende Kjærlighed for sine Medmenneker. Herren laane ham i Raade derfor.

Lidemanns har ogsaa været syge i Skarlagensfeber men er nu i Bedring og vil forhaabentlig snart nyde Friheden igjen.

D. G. S.

Tacoma.

Det er os en Glæde at kunne berette at Miss Jaga Skob nu er hjemme efter vel overfinaet Operation for Appendicitis. Søsteren, Miss Lydia befinder sig ogsaa nogenlunde vel efter sin Operation paa Armen.

Varnesforets Program Paaske-dags Aften var i alle Dele meget godt. Saade Sangene og Oplæsningerne var vel lærte. Kirkeforet sang ved samme Aaledning „How lovely are the Messengers“ fra Oratoriet St. Paul.

Førstkommende Søndags Aften holdes Song Service i Vor Frelseres Kirke.

Pastor Preus bor nu paa So. I St., No. 1707. Han har samme Telefonnummer som før: Main 4270.

Paaske-dag var Vor Frelseres Kirke fyldt baade Morgen og Aften. Saaledes burde man søge hen til Herrens Hus hver Søndag. Man vilde ikke derved komme til at give Gud for megen Væ, sin Prest for megen Opnærtring eller sin Sjæl for megen Hæde. Heller ikke vilde man sætte andre et daarligt Eksempel.

Vor Frelseres Menigheds Vigeforening havde pøntet op i Kirken paa en meget smagfuld Maade til Paa-

lle. De hvide Viljer og de grønne Blade til haledes ogaa Anledning til at tale om Forbrydelsens Fremspil, om de Dødes Opholdelse.

Sacramento, Cal.

Saa vilde regulere Menighedens af Vor Frelfers Menighed blev tre nye Medlemmer optagne, alle voksne. Naatte Herren give dem Raade til at blive tro mod ham, og hvide Hjalpsmedlemmer! Hvor opmuntrede vilde det ikke være baade for Tro og Menighed om alle, der under Guds Ånd og Guder og Gaver, vilde lade sig indlemme i Menigheden og paa denne Maade være med at støtte Menigheden og efter Guds bibrage til dens Ophold.

Det hændte ikke ofte at Folk kommer uopfordret til Præsten med Brev til Missionens Fremme. Underkønde Men naturlig glædelig overtalet, ved at en Kvinde bled uopfordret kom med fire Dollars og sagde at de skulde være til Missionen hvor glædeligt og ret mange vilde følge hendes Eksempel! Herren har sagt „Og der kan skal eder gives Hjen!“

W. A. Larsen.

Portland.

Igaar, 12 April, havde Vor Frelfers Menighed en stor Høstidag 7 unge gjenlag da ved Konfirmationen deres hellige Taabølste og indlemmedes som Medlemmer fuldt delagtige i alle Menighedens Guder. De unges Navne er: Fredrikke Pedersen, født i Norge; Petra Eliza Vingos, født i Portland; Martin Jannannet Vingos, født i Portland; Berthe Clara Killine Jensen, født i Portland; Henry Julius Johnson, født i Portland; Ella Berthina Doe, født i Minnesota; og Eugene Wald, født i Norge.

Siden Stykket har vi hørt Katekisation i Kirken og Børnene har hørt stor Fordel deraf. De har lært sine Vester bedre og vist større Interesse og saa har de overvundet Gudstjenesterne. Blevt har vist ikke saa liden Fremgang i Alid, siden vi til Søndagskolearbeidet i Form af Katekisation. Og en liden Fige, som har amerikansk Foder, fortalte sin Moder, at hun nu kunde forstaa Prædikenen en hel Del bedre end før.

Dette til Oplysning og Trøst for andre. Gud velsigne alle de Smaa og give os stor Taalmodighed og megen Visdom i Arbeidet med dem!

Sod Konfirmationen i gaar optoges offer til Judremissionen stort \$33.00.

Den 11te ds. ogbviendes Rasmus Berde og Petra Jørgensen i A. Ger-

des Hjen. Herrens Velsignelse følge med dem gennem Livet!

Kunstneren Arne Berger ud en stor Vre forleden, idet Kulturklub Club kjøbte det Billede, han havde malet af Dommer Geo. S. Williams, for den nette Sum af \$100. Hr. Williams var U. S. Attorney General i U. S. Grants Cabinet. Kalendariet blev overleveret „the grand old man“ paa hans 82 Geburtsdag.

C. S.

Corat d'Arne, Idaho.

Vor Menighed har atter idet en stor Gave af Hr. T. E. Sedol, denne Gang en Kirkeflokk paa 500 Fund. Vor Sædler Hr. Kvistad har sat op en „frøme“ 18 Fod høj, fra hvis Top Kirkeflokkens Paaskefogsmorgener første Gang vil falde Jøllet sammen til Gudstjeneste.

Salde paa gammel og paa ung. Mest dog paa Sjælen fræt og tung. Sog for den evige Hvile!

Palmsøndag prædikede Past. Holden i Newport, Wash., for første Gang. Dette var forresten den første nord-lutheriske Gudstjeneste, som er bleven holdt i denne By. Den havde egentlig ikke længe sig saa langt som Newport denne Gang, men blot til Spirit Lake, som ligger paa samme Vinje. Men i Spirit Lake var Skolehuset optaget om Søndagen af andre Nøder, og da det er det eneste Forsamlingslokale der, besluttede han at reise videre til Newport Søndags Skolen og se om ogsaa der var nord eller Skandinaver.

Den engelske Methodist Kirke blev sikret for Anledningen og Gudstjeneste bestemt og Skandinaverne afsagte eller budsendte.

Da man samlede i Kirken var en respektabel Forsamling fremmød, men omkring tre Hjerdedele var Amerikanere, som gjerne vilde høre dette nye ukendte Sprog.

Det blev da indlysende at Omstændighederne fravede at Engelsk blev brugt. Blot en kort Tale holdes paa Norsk.

Efter Gudstjenesten blev Værdnerne igjen og det blev besluttet at Pastor Holden skulde betjene Newport den anden Søndag i Maanedens sammen med Spirit Lake, i Newport Eftermiddag og Spirit Lake om Aftenen.

Naatte Gud i Maanedes lægge sin Velsignelse til Ordet og Sakramenterne ogsaa paa disse Steder for Jesu Skyld.

Synnelivet.

En eneste Dag uden sand, levende Udgang med Herren i Vænnen klæder og hanner en Kristen. Jø-

kon Legemet undvære Naattider end den levende Sjæl kan undvære Naade — tilstrømning fra oven. Velsignelig synes mange at have meget Uden Tid og uanselig for at finde Stillehed. Men hvor der er Trang og Vilske, findes nok en Udvei. Og — den sædvanlige Udgang med Herren, de stille Sulte midt under Dagens Hærd og Træthed! Som fortaar hvert Hjertesprog. Mange halsne eller frakaldte fritas gives der Maakt os. De har opført med daglig at se nye Svæbster. Jøst merkedes intet udadtil: de havde længe Vans af at leve, emend de var døende. Men snart merkede deres nærmeste Udgivder, at det ikke stod saa vel til med dem som førden. Og udelig blev et Anfald nabebart, hvit der ikke, ved Guds uendelige Naade, ife de Ved og Bedring til Vn lajre.

Den Hære Billep Godel saa en gang paa, hvorledes man længe og mgiehuldt maatte punge ved en Brand, førend den gav Vand.

„Det er en Vignette om Paanelvet,“ sagde han, „naar man sjelden kommer til denne Brand, vil det ofte være længe, inden man laar se til sig deraf; men forklarer man i Svellen, kommer man igjen Rådlig og alid, da behøves kun et Drag, saa er Vandet der, og man kan med Glæde se Naade over Naade.“

Handelns Værn.

David havde mange Sorgen af sine Værn. Det har ofte været brave Folks Skjebne at saa stor Sorg af Værene. Der gives vistnok flere Hjen, hvor Fæden og Væren bor, hvor Færdene holder Søndag og kan se paa en Værnesol, der staar i sin Taabvælt. Men hender et Hjen, der er som en grøn Dale i den re Verdens Orken. Der er Sanner, som tjener Herren, og Væren, som offer op i Lygt og Herren Formaning. Et landout Hjen er i Søndag et helligt Hjelsted for en træt Sjel paa Vægrimsvandringen gennem Livets mangegang tørre Gane. Værdelig den Familie, som Gud kaldes har velsignet!

Men der er andre Hjen, hvor vi ler, at Værne er Færdernes Sorg. „Saa er det i mit Hus!“ kan mangen en bedrovet Fæder sig; og mangen from Moder maatte høre hær laareværdt Tale op mod Himlen og lige: „Saa er det i mit Hus!“ Din ældste Søn, som var din Stillehed, er nu Neven din Skam. O, hvor hans Uafsmættelighed! Elle har beret sig ind i din Sjæl, og hvor hær iser du ikke i dette Fæst, at du heller vilde have begravet ham i hans Barndom; at du skulde gaffe, at han aldrig havde leet Dagens Lyg, men var død i Fædelsen, fremfor at han skulde have stelt sig, som han

har gjort, for at blive dit Vns Smer- te og Sorg.

I Sanner, som lever et ugudeligt, letkerdigt og vildt Liv, I hender sillerlig ikke en from Moders Taarer, ellers vilde I høre op med eders Færd. Tager jeg fejl, naar jeg tror, unge Mand, at du ikke gjerne bringer din Moder til at græde, hvor inderlig du end elsker Synden? Vil du da ikke holde op, naar hun bønkalder dig? Kan du trænge paa din Moder? O, om du end arter dig, som om du rider omkring med nogen til Helvede, fornaar da ikke hendes grædende Bønner at saa dig til at staae din vanvittige Færd? Vil du bedrøve hende, som gav dig Livet og glad og søt trøstede dig til til Svælt? Du vil hærne længe, før du kan besvemme dig til at bringe hendes graa Haar med Sorg i Graven. Eller har Synden gjort dig værre end Tyrene. Er du haardere end Sten? Er et menneskelig Hjelte ganske udfæst hos dig? Er den Døde helt og holdent din Herre? Har du udtørret alle samme Hjelster i dit Hjerte? Stans, du forlorne Søn, og tank dig om. „Min Søn, giv mig dit Hjerte“ (Ordsp. 23, 24). „Med Hjertet tror man til Rættedighed“ (Rom. 10, 10). — (Smaabl.)

Vænt Anledningen.

Vor nogle Navn siden, fortæller en Mand, befandt jeg mig paa en Fernbanestation i Manchester og saa der tre Fanger, som skulde transporteres med et Tog. To af dem var gamle og havde et forhærdet Udseende; men midt imellem dem gif et ungt, bløgt Menneffe, som saa ud, som om han var bleven opdrægt for noget bedre. Men imidlertid var han der dog, kønlet til almindelige Færdere, og idet jeg betragtede ham, be- vægedes mit Hjerte til den inderligste Medlidenhed. Nu ankom det Tog, som Fangerne skulde affendes med, og de skulde netop føres ind i Vognen, da en Kvinde, klædt i en Enkes Sørgeklædning, kom ind paa Platværen og gif hen til det unge Menneffe, som hun søgte at saa opløse. Hun kunde ikke tale til ham, som kunde intet uden at hær sine Arme om hans Hals og græde. Siden for Færden var imidlertid kommen, og de maatte stilles; det var kun med stor Nøje, man fik hærde rovet løs fra sin Gæt. Fangerne blev ført ind i en færdigen Vogn, og jeg og en anden Mand erhødt Tilladelse til at tage Plads i samme Vogn. Underveis talte jeg med det unge Menneffe og fortærede ham min Kommanibel; jeg bad ham om at komme til Jesus og koste af sin Færd paa ham. Han var meget bevæget, fortalte mig sin færdige Histo- rie, og at han skulde hærdes til Svite

Søland for der at udføre sin Brøde.
Rogen Tid efter, da jeg kom i Nærheden af Spite Søland, modtog jeg et Besøg af Højskoleinspektøren. Han svarede mig, om jeg kendte en ung Mand ved Navn R. „Nei,” svarede jeg. „Erinder De ikke, at De i Manchester traf en Jænge, og at De forære ham Deres Bibel?” „Jo,” svarede jeg. „Ja, det er han, og en bedre ung Jærg end han er her ikke i det hele Forsigtig. Da han hørte, at De var her, bad han mig at gaa til Dem og sige Dem, at han gjorde saaledes, som De bad ham.” Det gjælder for os alle at benytte enhver Anledning til at gjøre vel.

Opstandelsen.

„Jeg studer det vanskeligt at tro paa Opstandelsen,” sagde en Mand til en Præst.

„Jeg havde den samme Følelse forleden Dag,” sagde Præsten. „Da jeg plantede nogle Bøener. Et det umuligt, sagde jeg ved mig selv, at slike tørre Tingelser eller kan blive levende? Jeg troede paa deres Opstandelse. Men jeg ikke kunde fatte Forsagen dertil, og tiltrøds for, at jeg ikke var istand til at forstaa det, spirede de igjen.”

Den unge Mand svarede: „Ja, men naar Kennesket begravet, for bliver det, hvor det er lagt.”

Da sagde Præsten: „Tror De at Gud dræger mere Omhu for og gjør sig mindre for med Kennesket end med Bønnen?”

Underbar Guds Styrelse.

Wens den bekjendte Theolog Joakim Vittingmann endnu var Præst i Kjøbenhavn, maatte han døde unge; Hiendskab. Udsider bragte ham Hiender det saa vidt, at han blev afsat fra sit Embede. Dagen for hans Afsted kom; Vittingmann vidste endnu ikke, hvorhen han skulde vende sig. Et betydeligt Antal af hans tidligere Tilhørere ledsagede ham ud af Byen under lydelig Graad og Klage. Dog, neppe var hele Toget kommet udenfor Byens Port, saa kom et Mand og rettede det Spørgsmaal til Folket, om de kendte en Præst her, som hed Joakim Vittingmann, da han skulde overbringe ham en Meldelse til at være Superintendent i Wolfenbüttel. Derover opstod der en stor Jubel; alle lovede den underbare Gud og stiftede Vittingmann hjertelig til Vælle med hans nye Skald, som han ogsaa uden Indvending modtog. Dette skete i Marts 1649 og blev Foranledningen til, at Vittingmann ikke længe derefter skrev den kostelige Bog „Om Forløsningen paa Guds Godhed.”

Jor Ordets Tjenere.

En Nog og fortaendlig Løge giver først nogle Aagt paa den Syges Tilstand, undersøger hans hidtilværende Levevis, og hører Sogdommen kommer. Derefter skriver han sin Recept og forordner, hvad der kan være tjenligt for den Syge. Dette skal en aandelig Løge og Sjælesørger ogsaa gjøre, idet han først undersøger de Bekymredes Anliggender og hvilke Ansigtelser, de have; og derefter tager han for sig de Sygges af den hellige Skrift, som her skulle bruges, forklarer dem og anvender dem paa de Bekymrede. [Steigenlins.]

Man studer manges uskikkeligt Prædikanter, som indbilder sig at have gjort sine Sager godt, naar han udfælder sine Tilhørere Sunden fuld, ret lægger sin egen Videskabelighed, sin Brøde og Utaalmodighed for Dagen i usammelige smældende Ord, udmaler sine Tilhørere saa stynge, at en Hund, de møder, ikke engang vilde tage et Stykke Brød af dem. Det dner ikke, det er til ingen Opbyggelse, men giver merktind Harsag til, at Tilhørerne lader en saadan forment Prædikanter fare og lader hans Formaninger hen i Blod og Veir. Det heber: Vil man længe Angst, mon man ikke lader sig med Skivler blandt dem. Næleedes, vil man vinde Tilhørere, saa man midt i til Alar og Jærg holde saadan Raade, at de kunne mærke, at hvad Sjælesørgeren taler til dem, det gjør han ene og alene i den Hensigt, at deres Sjæle mon blive evig frelste. [Weg. Sunnits.]

Landsmand.

Hvis de suffer at bo paa et Sted hvor eders Børn har rigelig Udgang at saa en god Skoleuddannelse, saa kom til Parkland, Wash., og skker eder et Hjem nu, til rimelig Pris. For Koller eller Land i Hærrer eller mindre Stykker bør man henvende sig til John Stensrud som boer paa Stedet, eller man vil træffe ham ved at gaa ind paa Customs Office, 402 Fernite Bldg., Tacoma, Wash.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER OG MENIGHEDER.

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St. nær Gladstone. Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl. 7:45. Alle Formiddagsgudstjenester holdes i det norske Sprog og alle Aften-gudstjenester i det engelske Sprog. Søndagsskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humbolt St. Tel. Main 2763.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kirke af den norske Synode. Hjørnet af 2de og Grand Ave: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedens; Formiddag Kl. 10.45 og Aften Kl. 8.
THOMAS P. NESTE, Pastor.
417—23th Street.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i Maanedens Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagsskole Kl. 10 Form.
G. J. HREIVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
Vor Frelsers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagsskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 2 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedens. Søndagsskole før Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30, 2den, 3de og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Frederick.
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGER, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelsers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, H. af 9de og J Sts.

Suisun.
Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immanuel lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagsskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4435.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagsskole Kl. 1.

Los Banos.
Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagsskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelsers Kirke, Hjørnet af E 16 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.
Sedaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Math og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 2 p. m.
E. M. STENSRUD.
2222 Howard St. Phone: Market 5148

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 3:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom County, Wash.
Brevik, G. J., Chinook, Wash.
Blakkau, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Bellingham, Wash.
Blicher, P., Hotwell, Wash.
Balsdon, H. E., Silvana, Wash.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Christenson, M. A., 823 Athens Ave., Oakland, Cal.
Carlson, J., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
Dale, J. C., Bothell, Wash.
Eger, Olaf, 1707 So. 1 St. Phone: M 4270.
Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Gransberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
Hagoes, O., 425 E. 10 St. Tel. East 621 og B 1729. Portland, Ore.
Hustvedt, S. B., 927 34th St., Oakland, Cal.
Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.
Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., 814—5th St., Coeur d'Alene, Idaho.
Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
Ingobritson, H., Flr, Wash.
Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.
Larson, W. A., 1408 O St., Sacramento, Cal.
Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
Norgaard, C. H., E 622 Webster St. Phone, 5824, Spokane, Wash.
Ordal, O. J., 1460 Humbolt St., Tel. Main 2763, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., 1069 Milpas St. Tel. Home 1218, Santa Barbara.
Prens, Ove J. H., 1707 So. 1 St., Phone: M 4270.
Stub, H. A., Tel. Main 4435, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
Tjernager, H. M., Stanwood, Wash.
Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kasserer for Indremissionsionen i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2138 South J Street

Parkland.

Vor Kvindeforening i Parkland bestemt ved sidste Møde at ogsaa i Kar skal den 17de Mai fejres, men da Dagen især falder paa en Søndag, saa agter Damerne at holde Fjesten paa Mandag den 18de. Fjesten begynder kl. 10. Programmet bestaar af Musik, Taler og Sang. Der vil blive en Tale i det norske og en i det engelske Sprog. Forfriskninger faaes paa Stedet saa ingen behøver at tage Madkurve med. Efter Formiddagens Program vil Kvindeforeningen afholde et Udvalg af mange nyttige og pene Sager, som Damerne selv har forarbejdet. Kom i Flod og Selge! I er alle hjertelig velkomne!

Thore O. Hong den 15de April stille og rolig i Troen paa sin Frelser. Møde havde ontrent et Aars Tid været fugelig men var selvgiggende blot en Uge. Han blev begravet forrige Lørdag Eftermiddag paa Parkland Menigheds Gravlund, hvor hans Hustru var ontrent et Aar siden ogsaa stedtes til Hvile.

Pastor O. Eger prædikede her Paaskefredags Aften. Han er nu stillet til Tacoma og var sammen med Pastor Preus.

Kladeret har ogsaa i Vaartermi- nen faaet flere nye Elever. Der er nu ontrent 130 Elever ved Skolen, hvilket maa anses meget godt for denne Tid paa Karet, da saa mange maa ud paa Fortjeneste.

Mr. Gerbiel, som stattede herud fra Indiana for høst holder paa med at opføre sig et pent Hjem i Armour Addition.

Tidelig Rød.

Den Herre Jesus siger i sin Ud- læggelse af Vignelsen om Sædemanden: „Men den Sæd, som er læn- det blandt Tærne, er den, som hø- rer Ordet, og denne Verdens Besvæ- ring og Rigdoms Forførelse tvæ- ler Ordet, og det bliver uden Frugt“. Denne Tids Trængsel er i den nå- dige Guds Haand et velgjørende Lugtemiddel for at drive Sjælen nærmere ind i Jesu Arme; men Er- foringen viser desværre, at enten sø- res Sjælen ved tidelig Rød og Trængsel nærmere hen til Jesus og stykkes i Troen, eller ogsaa drives Mennesket ved denne Tids Vidnes- længere ind paa Søndens Veie, og da bliver det værre med et Men- neske end for hans Trængsel. Og det er desværre høvrigt Tilfældet. Hvor ofte t. Ex. gjør ikke Søndom et Menneske mere utaalmodig, for- trædelig og vranten; en anden bli- ver ved et stort Tab af sit Guds end

mere gjerrig og haveshg; en tredje bliver ved Jattigdom kun mere be- drogerisk og løgnagtig. Saaledes bliver for mange denne Tids Trængsler en Bæse, hvori Sjælen gaar under. Hvor bliver de det for de Uge, som netop træder ud i Ver- den fra det stille Hjem. Barndom- men er sorgløs; da ved man endan- intet om denne Tids Rød. Men efter Konfirmationen vælger man selv sit Skæde, træder ind i andre For- hold og maa lære at tjene; thi det er ganske nødvendigt for den Uge, at han i sin Ungdom lærer at bære Kog. Da finder man Menne- skene anderledes, end man i disse barnlige Drømme havde forestillet sig, og de Forhold, hvori man ha- vede at finde loamegen Glæde, er ofte ret trofaste; Fortjenesten vil ikke strække saa langt, som man tænkte sig, og Verden gjør saa mange Fordringer paa en. Hvor melder da ikke Røden sig fra alle Sider; man føler sig saa uløstelig og Ungdommens glade Sind vil næsten gaa under! Naar saa vief- lig Jattigdom og Trang kommer til, da har Forførelsens Stemme til- raadt mange unge Sjæle: „Giv Gud Afsted og gaa dine egne Veie. Du har dog intet andet end Rød og Elendighed deraf, at du holder dig til Guds Ord. For andre lykkes det at komme igjennem disse Trængsler og det ofte med Glæde. Vistnok gaar det jo ofte ad frum- me Veie; men hvorfor vil du gaa paa den lige Veie, hvor du bliver siddende fast i Elendighed?“ Saa- ledes er mangt etragt Menneske ved tidelig Rød — dette forefat- ter de sig idetmindste selv — dre- vet ind paa Vagnens og Bedrageri- ets farlige Veie, har ladet sig ind- vikle i Uredelighed, er kommet længere og længere bort fra Gud og dybere ind i Sunden og Forbæ- velsen. Og hvorledes kunde dog ik- ke den tidlige Rød have været en Befordring for Troen, ja selv til Selvignelse og Fremgang i det Ti- melige!

Gaa til

Hirsch,

Den gamle erfarne Apoteker fra Norge med deres Doktor Recepter samt for norske Familien Mediciner af alle Slags — sa- som: **Dofmandsdræber, Raft- dræber, Rigabalsom** etc.

Apoteket er altid villig til at give Raad om enhver

Vej-Leder eftersøges pr. Omgaaende.

Kioske:

Hirsch Pharmacy Co.,

1435 18 Ave. G, Pike Street
Seattle, Wash.

Attend

The Pacific Lutheran Academy

and

Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Dr. E. J. Torrey; Practitioner limited to diseases of Eye, Ear, Nose and Throat; Glasses fitted. Red Front Bldg., Bellingham, Wash.

ROB'T. W. COLLINS

Suite in Wiggost Bldg.,
handler med Real Estate og faste
Landejendomme. Lann.
COEUR D'ALENE, IDAHO

W. & E. Schmidt Co
208 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN

Etter det bedste af Bitterbrødet
Rødt, Guldt, Kalkbrødet, Kalkbrø-
det, Schmecker, Ultra, Brødet
og Kalkbrødet. Hvor meget til os.

Geo. J. Ketchum

Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy
Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

J. T. WAGNESS

PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

The Post Office

Confectionary Store.

Everything in our line. Large stock of
latest and standard stationery
D. CARL PEARSON,
Stanwood, Wash.

KLAEBOE DRUG CO.

(Established 1899)
For Specialitet er at eftersøge Recepter
medbragte fra de skandinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed
Embalmer
STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson,

Heavy Shelf Hardware
STANWOOD - WASH.

Dr. Hartman

Examineret Læge
Fra Kristiania Universitet.
Sunset 171 Independent 16
Stanwood, Wash.